

РЕШЕНИЕ

№ 569

гр. София , 31.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на девети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов Светлин Михайлов

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
като разгледа докладваното от Теодора Кръстева Въззивно търговско дело № 20201001002274 по описа за 2020 година

С решение № 696/ 04.05.2020 г. по т. д. № 447/2019 г., СГС, ТО, 20 състав е осъдил „ОЗК – Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 да заплати на ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“, София, на основание чл. 394 КЗ и чл. 86 ЗЗД, сумите както следва: 352 384,76 лв., представляваща застрахователно обезщетение по застрахователен договор, сключен с полица № 1500-130-2018-00146/02.05.2018 г., ведно със законната лихва от 12.03.2019 г. до погасяването, и сумата от 5 188,30 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода 18.01.2019 г. – 11.03.2019 г., както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 14 091,98 лв. разноски. Съдът е отхвърлил иска с правно основание чл. 86 ЗЗД за лихва върху главницата от 352 384,76 лв. за сумата до 12 627,12 лв. и за периода 03.11.2018 г. – 17.01.2019 г., както и исковете с правно основание чл. 394 КЗ и чл. 86 ЗЗД за заплащане на застрахователно обезщетение по застрахователен договор, сключен с полица № 1500-130-2018-00148/07.05.2018 г., в размер на 48 942,33 лв. и на лихва за забава върху тази сума в размер на 1 753,77 лв. за периода 03.11.2018 г. – 11.03.2019 г.

С решението ГД „ПБЗН“ е осъдена да заплати на „ОЗК-Застраховане“

АД, ЕИК на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 1 762,06 лв. разноски, а на основание чл. 77 ГПК по сметка на съда сумата от 367,70 лв. държавна такса. „ОЗК – Застраховане“ АД е осъдена да заплати на основание чл. 77 ГПК по сметка на съда сумата от 207,53 лв. държавна такса.

Недоволни от решението са останали и двете страни. „ОЗК – Застраховане“ АД обжалва решението в частта, в която са уважени предявените от ГД „ПБЗН“ искове, ГД „ПБЗН“ обжалва решението в частта, в която са отхвърлени предявените срещу „ОЗК – Застраховане“ искове.

По жалбата на ГД „ПБЗН“:

Въззивникът – ищец твърди, че решението в обжалваната част е неправилно и моли да бъде отменено.

Противопоставя се на изложените от съда мотиви, с които е отхвърлен иска по чл. 86 ЗЗД за лихва върху присъдената главница, за разликата над уважения размер, до претендирания, а именно, че за надлежно уведомяване следва да се счита, изпратеното до застрахователя писмо от 21.12.2018 г., тъй като вземането на възложителя за връщане на аванса е възникнало с разваляне на договора за СМР, поради което и отправените до застрахователя покани предхождащи развалянето на договора не следва да бъдат взети предвид. Излага за аргументи фактите, че съобразно графика за изпълнение на дейностите, към датата на откриване на строителната площадка е следвало да бъдат изпълнени конкретно посочени дейности, представляващи 70 % от обема на възложените работи, чиято стойност съответствала на заплатения от възложителя аванс. Затова, поради обстоятелството, че това не било сторено, счита, че възложителят основателно е предявил искане за заплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „Гаранции“ относно гаранцията за авансовото плащане. Алтернативно поддържа, че релевантна за изпълнение задължението на застрахователя е датата 16.12.2018 г., следваща датата на разваляне на договора. Отправената преди това на 12.10.2018 г. писмена застрахователна претенция, изключвала необходимостта от повторна покана на застрахователя.

По отношение на мотивите, с които е отхвърлен иска за заплащане на застрахователно обезщетение по полица № 1500-130-2018-00148/07.05.2018 г.

в размер на 48 942, 33 лв. и иска за мораторна лихва върху тази сума, твърди, че неправилно са тълкувани клаузите на чл. 19, т. 1 и чл. 31, ал. 4 от договора. Поддържа, че уговорената неустойка е еднокомпонентна, доколкото посочената в чл. 31, ал. 4 гаранция за изпълнение не представлявала неустойчно задължение. Навежда, че дължимостта на вземането на застрахования срещу застрахователя за застрахователно обезщетение по застраховка „Гаранция за изпълнение“ в пълен размер, произтича от чл. 19, т. 1 на договора за обществена поръчка, който регламентирал правото на застрахователя при разваляне на договора, да задържи гаранцията за изпълнение в пълен размер. Наличието, респективно отсъствието на вреди не било елемент от фактическия състав по чл. 19, т. 1 от СМР.

Позовава се на чл. 11, ал. 9 вр. с чл. 111, ал. 5, т. 3 и ал. 7 ЗОП според които, условията и сроковете за задържане или освобождаване на гаранцията за изпълнение се уреждат в договора за обществена поръчка. При евентуално противоречие между договора, и клаузите на застрахователната полица, така и при противоречие с разпоредбите на КЗ, приоритет следвало да имат текстовете на договора.

Ответникът по жалбата „ОЗК – Застраховане“ АД я оспорва и моли решението в обжалваната му от ищеца част, да бъде потвърдено.

Излага становище, че вземането на възложителя за застрахователно обезщетение възниква с разваляне на договора, а не от получаване на по – рано изпратените покани. Намира за неоснователно твърдението, че покана до застрахователя, изпратена преди да е било изискуемо вземането за застрахователно обезщетение, може да постави в забава застрахователя.

Относно възраженията срещу отхвърлянето на иска по чл. 394 КЗ, поддържа, че застрахованият не е доказал фактите във връзка с чл. 386, ал. 2 КЗ за действително претърпени вреди.

По жалбата на „ОЗК – Застраховане“ АД:

Въззивникът – ответник твърди, че решението е неправилно, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон.

Оспорва мотивите на съда с които е отхвърлено възражението на застрахователя, че страните по договора за СМР са проявили бездействие, с което са инсценирали застрахователното събитие и умишлено са заблудили застрахователя с неверни данни за застрахователния риск, като не са имали изначално намерение да изпълнят, гарантирания посредством издадената от застрахователя полица, договор. Твърди, че събраните доказателства ясно сочели, че в нито един момент от действието на договора, изпълнителят не е бил започнал да изпълнява задълженията си по него, нещо повече, той не е имал и най – малкото намерение, а също така и обективна възможност да стори това, поради липсата на квалификация, ценз, кадрова, техническа и финансова обезпеченост. Посоченото бездействие, напълно покривало хипотезата на раздел 3, чл. 18, ал. 14 от общите условия на застраховка „Гаранции“, а именно, че застрахователят не дължи обезщетение в случаите когато, страните по договора, съдържащ условия за гаранционен ангажимент, инсценират застрахователното събитие или умишлено са заблудили застрахователя с неверни данни за застрахователния риск или застрахователното събитие.

Възразява срещу изводите на съда, че съобразно приетата по делото СТЕ, договорът бил изпълним при офериранията цена, че предложената от изпълнителя цена била съпоставима с тази на останалите участници, при което и в съответствие с показанията на свидетеля Г. Т. се установявало, че не е налице изначално намерение на застраховащия да не изпълни договора за СМР или че е налице съвместно намерение у страните, да създадат привидно състояние на неизпълнение.

Твърди, че аргумент за наличието на привидно намерение за изпълнение на процесния договор, бил и факта на неизпълнение на други два договора за обществена поръчка сключени между същите страни и с идентичен предмет, по които ответникът също е издал застрахователни полици за гарантиране изпълнението на договора. Не е съгласен с съображенията на съда, че наличието на частично изпълнение по тези два договора и доверяването от страната на възложителя, че ще последва изпълнение и по процесния договор, не съставлявало небрежност от категорията на грубата, тъй като изводът за частично неизпълнение по двата договора не било подкрепено с никакви доказателства. Обръща внимание, че

именно наличието на неизпълнение и по останалите два договора, било причина за образуваното досъдебно производство под № 178/ 2018 г. на ГДБОП.

Изтъква, че настъпилите вреди са резултат от изменение на основния договор, при условие че не е постигнато съгласие със застрахователя за изменение на договора, след сключване на застрахователния договор.

Противопоставя се на извода на съда, че е неоснователно възражението за отпадане отговорността на застрахователя, поради неизпълнение на задължението на застрахованото лице да уведоми застрахователя за неизпълнението на договора за обществена поръчка. Твърди, че по малко от месец след сключването на договора, и двете страни по него било ясно, че по договорът ще настъпят съществени промени – или ще се промени цената или договорът ще бъде прекратен, поради невъзможността на изпълнителят да изпълнява задълженията си. Освен това на 07.09.2018 г. бил съставен протокол от комисия, която била констатирала, че към момента на проверката, не били започнали фактическите строителни дейности, за което обстоятелство застрахователят отново не бил уведомен.

Ответникът по жалбата ГД „ПЗБН“ я оспорва и моли решението в тази част да бъде потвърдено.

По възражението, че изпълнителят по договора не е притежавал необходимата квалификация твърди, че ако това е така, то задължение на застрахователя било да извърши необходимата проверка за възможностите на застрахованото лице относно дейностите по договора. Пзовава се на данни от регистъра за обществени поръчки според които, „Класико проект“ ЕООД е било изпълнител и на други договори по ЗОП освен процесния.

Възразява срещу тезата, че е налице съвместно договаряне за умишлено заблуждаване на застрахователя. Пзовава се на приетата по делото СТЕ и намира, че съда правилно е кредитирал заключението на експертизата, като позовавайки се на нея е отхвърлил възражението за симулативен договор.

Оспорва доводите, че по другите два договора сключени между „Класико проект“ ЕООД и ГД „ПЗБН“ не са налице доказателства за частично изпълнение, поради факта, че тази информация е публична и може

да бъде открита на електронния сайт на ГД „ПБЗН“ в профила на купувача. От там ставало ясно, че по договора относно centa във Враца са изпълнени 23,03 % от работите, а по договора за центъра в Шумен, 18 %.

Заявява, че твърдението относно наличието на изменение на договора, след сключване на застраховката е невярно. Поддържа, че задължението за уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие е на застрахователя – изпълнителя по договора, а не на възложителя.

Съдът като прецени доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 14.05.2018 г. между ГД „ПБЗН“ – МВР, представлявана от директора Н. Н. и „Класико проект“ ЕООД, чрез управителя В.В. е сключен договор по реда на ЗОП с предмет „Реконструкция и модернизация на център за повишаване готовността на населението за реакция при наводнения, в землището на с. ***, община Габрово, включваща учебен център и учебно – тренировъчен комплекс“. Общата стойност на договора е 1 174 615, 87 лв. с ДДС. Предвидено е авансово плащане в размер на 30 %, платимо в срок до 30 дни от сключване на договора срещу представена 100 % гаранция за стойността на авансовото плащане и окончателно плащане в размер на 70 % платимо в срок от 30 календарни дни от представянето на разрешение за ползване.

Срокът за изпълнение на договора е 180 календарни дни, считано от датата на подписване на протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строеж съгласно чл. 157 ЗУТ.

В договора са поставени условия за представяне от изпълнителя на гаранция за изпълнение в размер на 5 % от стойността на договора и на гаранция, която обезпечава авансово предоставените средства в размер на 352 384, 76 лв. И за двете гаранции е дадена възможност да бъдат в една от формите, а именно, депозиране на парична сума по банкова сметка на възложителя, банкова гаранция или застраховка. Предвидено е, че възложителят има право да задържи гаранцията за изпълнение в пълен размер, ако изпълнителят не започне работа по изпълнение на договора в срок до 30 дни от датата на влизането му в сила и възложителят развали договора

на това основание, при пълно неизпълнение, в т. ч. когато СМР не отговарят на изискванията на възложителя и разваляне на договора на това основание и при прекратяване на дейността на изпълнителя или при обявяването му в несъстоятелност. Съгласно чл. 22, ал. 3 гаранцията за авансово предоставените средства се освобождава до 3 дни след връщане или усвояване на аванса.

В изпълнение на задължението за депозиране на гаранция за изпълнение, „Класико проект“ ЕООД е представило застрахователна полица № 1500 – 130 – 2018 – 00148 от 07.05.2018 г. с лимит на отговорност 48 942, 33 лв. Авансовото плащане е обезпечено, с представената застрахователна полица № 1500-130-2018-00146 от 02.05.2018 г. с лимит на отговорността 352 384, 76 лв.

Не се спори, а и от доказателствата се установява, че на 18.05.2018 г. възложителят е заплатил по сметка на изпълнителя сумата от 352 384, 76 лв., аванс по договора.

По делото са представени общи условия по застраховка „Гаранции“. Съгласно чл. 18, ал. 4 от тях застрахователят не дължи обезщетение в случаите на измамнически действия, умишъл или груба небрежност на застрахователя или на застрахования, негови представители, служители или свързани с него лица, в т. ч. действия целящи неоснователно обогатяване по застраховката. Според ал. 8 на същата разпоредба, изключен риск са и умишлени или с груба небрежност действия на застрахования/ бенефициента, лицата които го управляват или представляват, негови служители, които действия са предизвикали застрахователното събитие, а по правилото на ал. 9 такъв е и случая, когато събитието произтича от действия на застрахователя и/ или застрахования, които противоречат на императивни правни норми.

На 22.05.2018 г. е съставен протокол между страните по договора, установяващ предаването и приемането на одобрения проект и разрешение за строеж за изпълнение на конкретния строеж. За изпълнителя протокола е подписан от управителя В. В..

На 05.06.2018 г. е постъпила молба от „Класико проект“ ЕООД до ГД „ПЗБН“ за изменение на цената по договора с 15 %, както и за 100 % авансово

плащане. Посоченото е, че ако не се стигне до компромисен вариант, то изпълнителят желае да върне авансовото плащане и да прекрати договорните отношения. С писмо от 12.06.2018 г. ГД „ПБЗН“ е отговорила, че не е възможна промяна на договорената формула.

На 11.06.2018 г. е изпратена покана от възложителя до изпълнителя за съставяне на протокол за откриване на строителната площадка и определяне на строителната линия и ниво. Такъв протокол е съставен на 18.06.2018 г. и в него е отразено, че това е извършено в присъствието на „Класико проект“ ЕООД, чрез лицето Л. Л. Л.. С писма от 26.07.2018 г. и 31.08.2018 г. възложителят е изискал информация от „Класико проект“ ЕООД за хода на изпълнение на договора, предвид факта, че не са предприети необходимите последващи действия за изпълнение на проекта.

От съставения на 07.09.2018 г. протокол от представители на възложителя на Община Габрово става ясно, че при извършената проверка на място на обекта е установено, че не са започнали фактически дейности свързани с изграждането на обекта.

На 19.09.2018 г. е изпратена покана от „Класико проект“ ЕООД, да започне действия по изпълнение на СМР предмет на договора в срок от 14 дни от получаване на поканата, а при евентуална липса на действия, поканата да се счита за предизвестие за разваляне на договора.

С писмо от 05.10.2018 г. „Класико проект“ ЕООД отново е настояло за изменение на схемата на плащане, като е акцентирало, че за извършените към този момент СМР са изразходвани всички авансово заплатени суми.

С протокол от 12.10.2018г. представители на възложителя и на община Габрово, отново са констатирали, че към момента на проверката не са започнали фактически строителни дейности, свързани с изграждането на обекта. В същия ден, ГД „ПБЗН“ е предявила пред „ОЗК – Застраховане“ АД, писмена застрахователна претенция за сумата от 48 942, 33 лв. – гаранция за изпълнение и 352 384, 76 лв. гаранция за авансово плащане. Претенцията е мотивирана с доводите, че към датата на предявяването ѝ, по сключения договор не е започнало изпълнение на предвидените работи и съответно не е налице извършена работа, която да представлява основание за прихващане

или за връщане на аванса. Изложено е, че в случая е налице забава за изпълнителя да започне строителните дейности съгласно представения от него график, възлизаща на 116 дни, считано от датата на подписване на протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа.

С писмо изпратено по електронната поща на 14.11.2018 г. до „Класико проект“ ЕООД, ГД „ПБЗН“ е развалила с едномесечно предизвестие договора, поради неизпълнение в количествено, качествено и времево отношение на СМР.

С писмо от 04.12.2018 г., ищецът е отправил покана до ответника, да изплати застрахователно обезщетение, съобразно предявената претенция от 12.10.2018 г.

С писмо от 02.01.2019 г. „ОЗК Застраховане“ АД е уведомило ГД „ПБЗН“, че при извършената от застрахователя проверка е установено пълно неизпълнение на договора, като освен липсата на всякаква комуникация със застрахователя „Класико проект“ ЕООД, застрахователят нямал и съдействието от страна на застрахования.

На 01.02.2019 г. е съставен акт обр. 10 за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството. В акта е посочено, че няма изпълнени СМР по одобрения проект.

Във връзка с повторно изпратената покана за доброволно изпълнение от ГД „ПБЗН“, застрахователят с писмо от 21.02.2019 г. е отговорил, че отказва да заплати застрахователно обезщетение на основание чл. 4.1, 4.5, 4.7, 4.8, 5.1, 5.5., 5.7 и 5.8 от специалните условия на полицата.

Според показанията на разпитания свидетел Г. Т., определен от възложителя да контролира изпълнението на договора, същият не бил изпълнен, защото изпълнителят не започнал никакви СМР, въпреки многократните разговори с възложителя.

Според приетите по делото технически експертизи, цената която е била заложена от възложителя, била достатъчна за да се извършат всички СМР като вид и качество. Заложените пазарни цени в ценовото предложение и

приложените количествено стойностни сметки, към м. юни 2018 г. отговаряли на пазарните цени към този период.

Пред въззивният съд е разпитан управителят на „Класико проект“ ЕООД В.Л. В.. Същият заявя, че подписите положени в договора от 14.05.2018 г. и в застрахователната полица № 146/ не са негови. Свидетелят заявява още, че не е имал никаква фирма към 2018 г., не е виждал представените му от съда документи и не знае за какво става въпрос. Никога не е посещавал ГД „ПБЗТ“ и не познава началника на главната дирекция Н. Н.. Твърди, че въобще няма представа, какви са процесните документи, защото е подписал цит.: „само един лист в гр. Благоевград, когато ме заведоха в някаква фирма“. Подписал е това, което непознато лице, преснело личната му карта е посочило къде да подписва, срещу получена от свидетеля сума от 500 лв. за това.

Разпитан в същото съдебно заседание, главният директор на ГД „ПБЗН“ Н. Н. заявява, че не познава лицето В.Л. В.. Договора подписал, след като той е бил съгласуван по съответния ред от звеното за обществени поръчки. Твърди, че кореспонденцията с „Класико проект“ ЕООД е провеждана от служителите отговарящи за изпълнението на договора, но той лично не се е срещал с никой от фирмата. Заявява, че е подписал протокола за откриване на строителна площадка в кабинета си, след като вече е бил подписан от другите лица.

При горните данни, въззивният съд достигна до следните правни изводи:

Налице са валидни застрахователни правоотношения, основани на сключените между „Класико проекти“ ЕООД и „ОЗК – Зстраховане“ АД застраховки „Гаранции“. Доколко застрахователните полици са подписани от законния представител на застрахователя е без правно значение за валидността на договорите, тъй като трайно в съдебната практика е установено разбирането, че те се считат за сключени със заплащане на застрахователната премия, а не с подписването на полицата.

Всички представените по делото протоколи, кореспонденция между страните и съдебни експертизи, безспорно установяват, че е налице

съществено неизпълнение от страна на „Класико проект“ ЕООД по процесния договор за обществена поръчка, а факта на неизпълнение е част от застрахователното покритие на застраховката и е основание за предявяване на претенция от застрахования за заплащане на застрахователно обезщетение.

В тази хипотеза, следва да бъдат обсъдени, възраженията на ответника, за наличието на обстоятелства, подведими под регламентираните в общите условия на застрахователя изключени рискове.

Такава е разпоредбата на чл. 18, ал. 3 от общите условия, според която, застрахователят не дължи обезщетение при незаконни действия, включително нарушение на разпоредби на Търговския закон, Закона за задълженията и договорите, Кодекса на застраховането или друг действащ нормативен акт. В същия смисъл е и разпоредбата на т. 5.5. от специалните условия визирани в застрахователната полица, според която, отговорността на застрахователя не се ангажира, ако събитието произтича от действия на застрахования, които противоречат на императивни правни норми.

Договорите сключвани по реда на Закона за обществените поръчки са свързани с изразходването на средства от държавния бюджет – публични средства, средства предоставяни от европейските фондове и програми, средства, свързани с извършването на дейности каквито са тези от секторите водоснабдяване, енергетика, транспорт и пощенски услуги, със средства на дружества и предприятия, възложители по смисъла на закона. Затова и с чл. 1 ЗОП е изрично посочено, че целта на закона е да осигури ефективност при разходване на тези средства. В този дух са разписани и принципите на обществените поръчки в чл. 2 ЗОП, че те следва да се възлагат при равнопоставеност и недопускане на дискриминация, свободна конкуренция, пропорционалност, публичност и прозрачност. По тази причина в закона са заложили строги правила с изисквания не само към участниците като юридически лица, но и към физическите лица, представляващи търговците. Такива са правилата на чл. 54, ал. 2 вр. с ал. 1 ЗОП, които представляват и основания за отстраняване на участника. Нещо повече, съгласно ал. 3 на същата норма, основанията по ал. 1, т. 1, 2 и 7 се отнасят както за физическите лица участници в контролен или управителен орган, така и за пълномощниците на същите. Законът не допуска в процедурите по

обществени поръчки да участват лица било то като законни представители или пълномощници, които са осъдени с влязла в сила присъда за конкретни престъпления посочени в чл. 54, ал. 1, т. 1 ЗОП в България или в друга държава или при които е налице конфликт на интереси, който не може да бъде отстранен.

Съобразно §2, т. 21 от ДР на ЗОП, конфликт на интереси е налице, когато възложителят, негови служители или наети от него лица извън неговата структура, които участват в подготовката или възлагането на обществената поръчка или могат да повлияят на резултата от нея, имат интерес, който може да води до облага по смисъла на чл. 54 ЗПКОНПИ и за който би могло да се приеме, че влияе на тяхната безпристрастност и независимост във връзка с възлагането на обществената поръчка.

С разпоредбата на чл. 55, ал. 3 ЗОП са дефинирани допълнителни основание за физически лица участващи в органите за управление или контрол на дружествата, на които, възложителят не е длъжен, но може да отстрани от участие в процедурата такъв участник, при наличието на въпросните обстоятелства.

Изложеното несъмнено налага извода, че така включените изисквания към физическите лица представляващи участниците имат една единствена цел - да направят максимално прозрачни обществените поръчки, за да не се допускат до участие лица, за които има риск да компрометират както избора, така и изпълнението, особено в хипотезата на конфликт на интереси, за която е общоизвестен факта, че е причина за опорочаване възлагането на множество обществени поръчки. Затова според настоящият съдебен състав е недопустимо сключването на договор чрез подставено лице, защото такъв договор е нищожен, тъй като противоречи на основни принципи на ЗОП каквито са принципите за публичност и прозрачност. Нищожността може да бъде резултат не само от нарушение на конкретна правна норма, но и от нарушение на поставен в закона основен принцип, какъвто са посочените в чл. 2 ЗОП основни принципи при възлагане на обществените поръчки.

В случая пред въззивната инстанция недвусмислено се установи, че лицето В. Л. В. е подставено лице на действителния собственик на „Класико проект“ ЕООД. Съгласил се е срещу сумата от 500 лв. от непознато лице да

полага подписа си където му посочат и няма никаква представа за съдържанието на документите, нито че той е управител на дружеството, нито за сключването на договор за обществена поръчка, нито за изпълнението му. Следователно, налице е допуснато от възложителя нарушение на императивни правила, чрез сключването на договор с подставено лице. Нарушението е резултат от проявената груба небрежност на възложителя, част от която е още при подписването на договора, тъй като очевидно, подписа на В.Л. В. за изпълнител не е положен пред възложителя, а ако въобще пък подписа в договора не е на В. /както той твърди в показанията си пред САС/, то тогава явно договора е подписан без никаква проверка на самоличността на подписалото го лице. Ако договорът беше подписан пред възложителя, то той нямаше как да не установи, че В.Л. В. е подставено лице. Аргумент за факта, че възложителят не е положил тази елементарна грижа за делата си е и казаното от разпитания като свидетел главен директор Н. Н., представляващ възложителя, че той никога не е виждал управителя, в това число и при последващия етап за изпълнение на договора, независимо от задължението за съвместно съставяне на протоколите обр. 2 и обр. 10.

По изложените съображения, процесния договор за възлагане на обществена поръчка е нищожен. В хипотезата на нищожен договор - договор сключен в нарушение на императивни правила, САС намира, че е налице е основание за застрахователя, съобразно чл. 18, ал. 3 от общите условия по застраховка „Гаранции“ и т. 5.5. от специалните условия в застрахователната полица, да откаже да заплати застрахователно обезщетение, поради което и главният иск по чл. 394 КЗ е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. Неоснователността на главния иск, обуславя неоснователността и на акцесорния по чл. 86 ЗЗД, който също следва да бъде отхвърлен. Ето защо, решението на първоинстанционният съд е неправилно и следва да бъде отменено

В

цялост.

По направените по делото разноски:

При този изход на спора ГД „ПБЗН“ следва да заплати направените от „ОЗК – Застраховане“ АД разноски общо в размер на сумата от 21 552 лв., от които 7400 лв. разноски пред СГС и 14 152 лв. пред САС.

САС намира за основателно поддържаното от ГД „ПБЗН“ възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на повереника на „ОЗК – Застраховане“ АД, поради което и намалява същото до сумата в размер на 7000 лв. за всяка от съдебните инстанции.

Водим от горното, Софийски апелативен съд,

РЕШИ:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 696/ 04.05.2020 г. по т. д. № 447/2019 г., СГС, ТО, 20 състав и вместо него постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“, София срещу „ОЗК – Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 иск с правно основание чл. 394 КЗ за заплащане на сумата от **352 384,76 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение по застрахователен договор, сключен с полица № 1500-130-2018-00146/02.05.2018 г. и иск с правно основание чл. 86 ЗЗД за сумата от **12 627, 12 лв.**, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 03.11.2018 г. до 11.03.2019 г., както и иск с правно основание чл. 394 КЗ за заплащане на застрахователно обезщетение по застрахователен договор, сключен с полица № 1500-130-2018-00148/07.05.2018 г., в размер на **48 942,33 лв.** и иск с правно основание чл. 86 ЗЗД за заплащане на сумата от **1 753,77 лв.**, представляваща лихва върху главницата за периода 03.11.2018 г. – 11.03.2019 г.

ОСЪЖДА ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“, София да заплати на „ОЗК – Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 сумата в размер на **21 552 лв.** разноси пред СГС и САС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд, в едномесечен срок от връчването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____